

Namībijā ar Sv. Hosemarijas palīdzību

Vesna Ostoika dzīvo Namībijā, Āfrikā. Viņa pārcēlās turp no Londonas viņas vīra darba dēļ. Šajā situācijā ir daudz grūtāk saņemt kristīgo formāciju un darboties apustuliskajā laukā. Tomēr tas nav neiespējams.

8.06.2009

Mani sauc Vesna Ostoika. Es esmu čīliete, esmu precējusies un man ir trīs bērni – Kamila (9), Barbara (7) un

Trinidadā (4). Mans vīrs Miltons strādā kalnrūpniecības kompānijā.

2007. gada janvārī darba dēļ mēs pārvācāmies no Londonas uz nelielu kalnrūpnieku pilsētiņu Namībijas dienvidos Rošu Pinu (Rosh Pinah). Tuvākās lielpilsētas ir Namībijas galvaspilsēta Vindhuka (Windhoek) un Keiptauna (Cape Town) Dienvidāfrikā, un tās abas atrodas vairāk nekā 900 km attālumā.

Dzīve šeit nav vienkārša. No garīguma viedokļa šeit trūkst iespējas bieži saņemt sakramentus. Šeit gan ir katoļu baznīca, turklāt patiešām burvīga un ne tik nabadzīga kā pārējās pilsētiņas mājas.

Sv. Mise tiek svinēta tikai reizi mēnesī svētdienā. Ticīgie ir ļoti līksmi. Baznīcu piepilda slavas dziesmas Dievam un cilvēki dejo. Mēs esam vienīgie baltie cilvēki draudzē.

Šajā vidē tālu no draugiem un no cilvēkiem, kas man palīdzēja dzīvot kristīgu dzīvi, es izjūtu Dieva palīdzību īpašā veidā un paļaujos uz to, ko esmu iemācījusies, meditējot par Sv. Hosemarijas dzīvi un mācību.

Ikdienas ritumā es cenšos apzināties nepārtraukto Dieva klātbūtni veicot nelielus dievbijības vingrinājumus, piemēram, ik rītu es saku: „Kungs, es Tev kalpošu. Es būšu Tev uzticīga, kā to mēdza darīt Opus Dei dibinātājs.” Es cenšos apmeklēt Vissvētāko Sakramentu, bet tā kā baznīca ir slēgta, mēs ar meitām paliekam ārā un apmeklējam tabernākulu savās sirdīs.

Es esmu daudz domājusi un lūgusi par savu apustulātu un es esmu sapratusi, ka es varu iesēt sēklu Namībijā: iepazīstināt daudzus cilvēkus ar kristīgo ticību un ar to garu, ko esmu iepazīnusi Opus Dei.

Es sāku pasniegt katehisma nodarbības savā draudzē pirmdienās. Šobrīd es noslēdzu „Es ticu” un drīz uzsākšu mācību par sakramentiem. Trešdienās mēs lūdzamies Rožukroni, un katra mēneša pirmajā piektdienā mēs pavadām kādu laiku Vissvētākā Sakramenta adorācijā. Ceturtdienās mēs apmeklējam Vissvētāko Sakramentu un lūdzamies *Adoro Te Devote*, dziedot šo himnu latīņu valodā. Tas ir brīnišķīgi, jo šie cilvēki nepazīna šādas dievbijības prakses un tagad ir ļoti priecīgi tās veicot.

Lai varētu pasniegt katehisma nodarbības, es apzinos, ka man ir jālūdzas un jāturpina augt savā garīgajā dzīvē. Pirms kāda laika es apmeklēju rekolekcijas Dienvidāfrikā, kur atrodas Opus Dei centri. Man bija jābrauc 900 km ar automašīnu līdz starptautiskajai lidostai un no turienes tālāk uz Johannesburgu, pavisam kopā 1300

km. Taču tas bija to vērts.

Atgriežoties es atvedu nelielu Sv. Hosemarijas portretu, kas tagad karājas pie sienas mūsu draudzes baznīcā.

Draugi no Anglijas sūta naudu, lai iegādātos Bībeles draudzes ļaudīm.

Mans nākamais projekts ir uzbūvēt māju priesterim, lai viņš varētu dzīvot šeit un svinēt Sv. Misi ik dienas vai vismaz biežāk nekā reizi mēnesī. Ļoti daudz jālūdzas par šo projektu.

26. jūnijā mēs organizējam Sv. Hosemarijas nedēļu tiem, kas apmeklē manas katehisma nodarbības. Mēs skatījāties video fragmentus no vienas no viņa sanāksmēm, runājām par ikdienas dzīves svētdarīšanu un noslēdzām ar tekstu lasījumiem no Sv. Hosemarijas sprediķiem. Tas bija skaisti. Piedalījās 12 cilvēki, un es biju

priecīga, apzinoties, ka baznīca tāpat sākas ar tikai 12 cilvēkiem.

Lielākā daļa balto cilvēku, kas dzīvo šajā apgabalā pieder Holandiešu reformātu baznīcai, kas sakņojas kalvinismā. Vairums manu draugu pieder šai baznīcai, bet tas netraucē mums dalīties rūpēs par mūsu ģimenēm, bērniem un daudzām citām lietām.

Paļaujos uz jūsu lūgšanām par mums visiem šeit.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/namibija-
ar-sv-hosemarijas-palidzibu/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/namibija-ar-sv-hosemarijas-palidzibu/) (4.08.2025)